

foreligger nu, tror jeg, at denne Kritik i det væsentligste er afvæbnet, og Forslaget maa nu i et og alt siges at være et meget godt Forslag. Jeg vilde meget ønske, at vi kunde naa at faa Forslaget gennemført i Forbindelse med de andre Forslag. Det vil utvivlsomt medføre en væsenlig Lettelse i Tiendens Afløsning, og selv om det alligevel ogsaa efter dette Forslag vil trække ikke saa ganske kort Tid ud, inden den sidste Tiende bliver afløst, og endnu meget længere, inden den sidste Tiendes Afløsningssum bliver afviklet, er det dog sikkert, at, faa vi dette Forslag gennemført, vil Tienden en Gang forsvinde og dermed denne gamle Uret, der gennem Tidernes Løb saa ofte har været en Kilde til Strid og Ufred mellem de forskellige Samfundsklasser, særlig mellem de forskellige Klasser i Landbruget, være bragt ud af Sagaen, hvad jeg for mit Vedkommende vilde hilse med megen Glæde.

Men selv om der vel saaledes kan være adskilligt at indvende mod Enkelt-heder i de tre nu nævnte Forslag, er det alligevel saadan, at disse tre Forslag, naar man skal opgøre Balancen set fra Venstres og set fra Landbrugets Standpunkt, som ligger mig nærmest, maa kaldes meget gode alle tre. Men det er ogsaa Indtægtsposterne paa Regnskabet, naar Balancen over den samlede Skattereform skal gøres op set fra Venstres og Landbrugets Standpunkt. Det fjerde Forslag, Forslaget om Ændringer i den kommunale Beskatning, kommer derimod paa Udgiftssiden. Mine Meningsfæller fra Skattekommissionen og jeg kunne jo nok billige meget væsentlige Bestemmelser i dette Forslag. Vi kunne billige de Bestræbelser, der ligge til Grund for Forslaget, som gaa ud paa endelig en Gang at opnaa en Ordning af det mellemkommunale Skattespørgsmaal, der nu har staaet paa Dagsordenen i en Menneskealder, og vi kunne ogsaa fuldt ud billige, at man udvider den kommunale Skattepligt til Aktieselskaber m. m. Begge disse Bestemmelser ville for øvrigt særlig være til Købstædernes og Københavns Favør; deri har den ærede Ordfører ganske utvivlsomt Ret, men vi ville ogsaa gerne være med til at vise al mulig Imødekommenhed mod disse Sider, naar det kan gøres uden at træde andre berettigede Interesser for nær, og det mene vi, det kan her. Særlig Bestemmelsen om, at Aktieselskaber inddrages under den kommunale Skattepligt, er jo en meget stor Favør først og fremmest for København, men ogsaa for Byerne. Og det forekommer mig endogsaa, at denne

Fordel er større, end den ærede Ordfører antydede i sit Foredrag, idet han, saa vidt jeg hørte, angav den samlede Aktiekapital til kun 411 Mill. Kr. Efter Oplysningerne i Skattekommissionens Betænkning, Side 175, er Aktiekapitalen imidlertid 423,612,000 Kr. og det endda ikke medregnet „Store nordiske Telegraf-selskab“, hvis Aktiekapital udgør 27 Mill. Kr.; naar denne Sum medregnes, bliver den samlede Aktiekapital altsaa 450 Mill. Kr., og saa er der endda gjort opmærksom paa, at der er nogle Selskaber, der ikke ere medtagne heri. Den kommunale Beskatning af disse Selskaber m. fl. vil derfor sikkert indbringe København og Købstæderne betydelige Beløb.

Derimod er der særlig et Par andre Bestemmelser i Forslaget, som mine Meningsfæller og jeg have været meget betænkelige ved at gaa med til. Som allerede gjort opmærksom paa i Skattekommissionens Betænkning, er det dels Bestemmelsen om, at Overskattekommissionen skal være Overligningsmyndighed ved Afgørelsen af disse mellemkommunale Skattespørgsmaal og Klagerne derover og dels Reglerne for Skattevedtægternes Affattelse. Nogen nærmere Begrundelse af vore Betæneligheder finder jeg efter Omstændighederne ingen Anledning til at komme ind paa. Den ærede Ordfører udtalte ved Forslagets Indbringelse, at naar vi havde næret Betæneligheder i Kommissionen ved at slutte os til disse Forslag, formodede han, at det var af Hensyn til vort Parti's Stilling, men, føjede han til, det havde heldigvis vist sig, at vort Parti ikke havde delt vore Betæneligheder paa disse Punkter. Det første er delvis rigtigt, skønt som Sagen forelaa i Kommissionen, havde vi temmelig sikkert ikke endda sluttet os til Forslaget i den foreliggende Skikkelse, selv om vi ikke havde haft dette Hensyn at tage til vort Parti; thi da forelaa de 4 Forslag ikke som noget samlet hele. Der var i Kommissionen opnaaet fuld Enighed mellem samtlige Forslagsstillere om de tre Forslag, inden det kunde vides, om der kunde opnaas Enighed om det fjerde Forslag. Men det sidste, jeg refererede af den ærede Ordførers Udtalelser ved Forslagets Indbringelse, at han antog, at vort Parti ikke havde delt vore Betæneligheder, er ikke rigtigt, hvad der allerede er blevet gjort opmærksom paa af det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Nej, vort Parti delte fuldt ud de Betæneligheder, vi havde ved de to nævnte Bestemmelser, men naar vi nu ikke destomindre med Partiets Billigelse ere gaaede med til ogsaa